

[Kai Moltke.]

fordyrelse enten gennem en vis tilbagekøbsret eller gennem en vis udlejning.

Ud fra disse synspunkter tror jeg man må fastslå, at emnet i høj grad er utilstrækkeligt oplyst, og at loven i sin formulering giver for lidt sikkerhed for, at der kan fremskaffes den nødvendige og først og fremmest den billigste jord, og at det sikres, at det offentlige kan sætte sine engangsudgifter ned ved, at samfundsskabte værdier ikke er noget, der skal betales for, men noget, som inddrages.

Ud fra disse mangler i lovforslaget kan jeg tilslutte mig socialdemokratiets og SFs mindretalsudtalelse i betænkningen, men jeg må sige, at jeg for mit vedkommende heller ikke ønsker at medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag som helhed, fordi der ikke vil gå lang tid, før hele lovens utilstrækkelighed er belyst.

Den fg. indenrigsminister (Thestrup): Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget og til den af mig foreslåede ændring, og jeg vil gerne takke hele udvalget for det store arbejde, der er udført ved behandlingen af dette lovforslag.

Man har bedt mig om her at bekræfte den fortolkning, som af de herrer Poul Schlüter, Ib Thyregod og Amtoft blev givet af § 1, og som er ganske i overensstemmelse med den fortolkning, jeg tilsluttede mig ved første behandling, således som jeg også har givet udtryk for det i svaret på de spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg kan da sige, at det kun er ejendomme, der er på eller over 6.000 m², eller som ved udstykning vedbliver at være på eller over 6.000 m², der er omfattet af loven. Hvis de kommer ned under dette ved udstykning, er de ikke længere omfattet af loven.

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Andresen, at jeg tror ikke, faren for omgåelse er overvældende stor, men det er klart, at over for konstateret omgåelse kan der altid gribes ind. Vedrørende spørgsmålet, om de midler, der er til rådighed, er tilstrækkelige, kan jeg ikke give andre oplysninger end dem, der er givet i svarene. Det er rigtigt, som hr. Poul Schlüter sagde, at det ikke er meningen, at kommunerne skal blive liggende med den jord, de gennem denne lov erhverver, det er meningen, de skal sælge den, så alene herved vil der fremkomme nogle midler.

Men jeg vil også gerne bekræfte både over for hr. Kaj Andresen og over for andre, der har været inde på det, at vi naturligvis vil være opmærksom på, hvorledes finansieringsbehovet udvikler sig efter vedtagelsen af lovforslaget.

Hr. Ib Thyregod nævnte, at tilbudspligten ikke er ekspropriation, men kun en almindelig rådighedsindskrænkning, en af de såkaldte erstatningsfri reguleringer. Jeg vil gerne bekræfte, at det er sagt, og kan henviser til besvarelsene i betænkningen. Jeg vil gerne stærkt bekræfte, at det ikke er nogen ekspropriation, men kun, som hr. Ib Thyregod siger det, en erstatningsfri regulering, det er kun en almindelig rådighedsindskrænkning.

Hr. Ib Thyregod talte om spørgsmålet om, hvorvidt man kan indbringe den afgørelse for domstolene, der er truffet af det nævnt, som er omtalt i § 3; dette spørgsmål må afgøres efter princippet i grundlovens § 63, om domstolenes ret til at prøve spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser.

Hr. Amtoft spurgte, om det var muligt at tillægge amtsrådet den myndighed til at tage jord efter loven, som er tillagt kommunalbestyrelserne. Det er der ikke efter lovforslaget, men skulle det vise sig nødvendigt, er det da noget, der kan overvejes. Jeg vil gerne betone, hvad hr. Amtoft sagde, at det er et nyt lovgivningsområde, og hvis det viser sig, at loven ikke virker efter sin hensigt, vil en revision af den være naturlig.

Hr. Gert Petersen var inde på, at kommunerne ikke fik jord nok til at kunne styre udviklingen; over for dette er der vist kun at sige fra min side, at vi i alt fald først må se, om det vil ske. Hvis det viser sig, at kommunerne ikke får jord nok til at styre udviklingen, kan der jo altid blive mulighed for at overveje en ændring af loven.

Hr. Sigsgaard ville have en nærmere forklaring i anledning af, at der et sted i en af besvarelsene står, at man har fundet det uforment at gå videre. Hr. Sigsgaard spurgte: hvorfor er det uforment? Jeg kan sige til hr. Sigsgaard, at jeg er bange for, det ikke hjælper meget, at vi debatterer det her, for vi går ud fra hver sit princip. Det princip, vi går ud fra her i lovforslaget, er et privatretligt samfund, et samfund, der bygger på den private ejendomsret, og indgreb,